

بررسی نتیجه (Outcome) حاملگی در خانمهای دارای سابقه نازائی

دکتر شیرین نیرومنش - جراح و متخصص زنان، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران، دئیس بیمارستان میرزا کوچک خان

دکتر محمود محمدی - دانشیار دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران، گروه آمار حیات

دکتر انسانه کرامت - جراح و متخصص زنان، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران، دئیس بیمارستان میرزا کوچک خان

The Assessment of Pregnancy Outcome after Infertility ABSTRACT

Objective: To compare the obstetric and neonatal outcome in women with and without a history of infertility.

Study design: A case-control study at four hospitals of Tehran (Selected Randomly) between- October 1st 1993 and February 20th 1994.

Subjects: 212 Women with a history of infertility who reached 20 weeks gestation with a singleton live fetus and 212 control women matched for age and parity.

Main outcome measured: frequency of some antepartum complications, obstetric and neonatal outcome.

Variables: demographic variables, systemic diseases, history of last and present pregnancy, type and duration of infertility and kind of infertility treatment.

Results: Sixty-one percent of study group were primary infertility patients and fifty-two percent of them had been pregnant after being treated. The incidence of the most complications was similar to that among controls. As compared with controls there was an increased incidence among study group of cesarean births ($P<0.005$), previous history of abortion ($P<0.05$), and history of vaginal bleeding in first and second trimesters of present pregnancy ($P<0.005$), and among primary infertility an increased incidence of preeclampsia ($P<0.05$).

خلاصه

گردید. نتیجه اینکه میزان بروز اکثر عوارض در نظر گرفته شده (که عبارت بودند از پرزناتاسیون غیرطبیعی، SGA، LBW) بر اکلامپسی، زایمان زودرس) در خانمهای باسابقه نازائی بیش از خانمهای بدون سابقه نازائی بود، اما از نظر آماری اختلاف معنی داری وجود نداشت، بجز در مورد انجام عمل سزاریون و خونریزی نیمه اول حاملگی ($P<0.005$) و همچنین سابقه سقط خونریزی نیمه اول حاملگی ($P<0.05$) که در خانمهای با سابقه نازائی بطور معنی داری بیش از گروه شاهد بود. اما در مقایسه ای که بین دو گروه از نظر بروز عدم بروز عارضه در جین زایمان بطور کلی انجام گرفت، گروه دارای سابقه نازائی به طور معنی داری پر عارضه تر از گروه بدون سابقه نازائی بود ($P<0.05$).

یک مطالعه تحلیلی به منظور بررسی نتیجه بارداری در خانمهای باسابقه نازائی شامل تعیین عوارض مامائی و زایمان و همچنین عوارض جنینی و نوزادی و نحوه زایمان طرح ریزی شد و در طول نیمة دوم سال ۱۳۷۲ اجرا شد، به این ترتیب که ۲۱۲ خانم باردار یا باسابقه نازائی (یعنی سابقه عدم باروری در حداقل یک سال تزدیکی بدون استفاده از روش های پیشگیری از بارداری و عدم شیردهی) با حاملگی منفرد و بالای ۲۰ هفته حاملگی و ۲۱۲ خانم باردار بدون سابقه نازائی با همان شرایط از ۴ بیمارستان آموزشی تهران بطور تصادفی در نظر گرفته شدند. دو گروه از نظر سنی و تعداد زایمان همسان (Match) گردیدند. عاقبت بارداری در دو گروه ثبت شد و نتایج بدست آمده تجزیه و تحلیل و با یکدیگر مقایسه

نازایی^(۱) می‌شد، به عنوان مورد در نظر گرفته شده و پرسشنامه‌ای بصورت مصاحبه تکمیل می‌گردید. پرسشنامه شامل اطلاعات دموگرافیک (نیاز، شغل و سواد مادر، شغل و سواد پدر و وضعیت مسکن) تاریخچه مامایی، تاریخچه بیماریهای سیستمیک و برخی یافته‌های آنتروپومتریک شامل وزن مادر و میزان وزن‌گیری در طی حاملگی و همچنین پرسشها برای در زمینه سابقه نازایی بیمار می‌شد. بلافاصله یک خانم باردار بدون سابقه نازایی تیز تعیین و پرسشنامه‌ای با همان اطلاعات تکمیل می‌شد.

اگر بیماران زایمان نکرده بودند تا زمان زایمان و ۲۴ ساعت پس از آن پیگیری می‌شدند و نتیجه زایمان مشاهده و ثبت می‌گردید. بروونده نوزادن بسترهای در nursery مطالعه شده علت بسترهای شدن آنان نیز ثبت می‌شد. در نمونه‌گیری دو گروه از نظر سنی و پارهای در هر بیمارستان همسان (match) گردیدند و پس از پایان نمونه‌گیری عوارض مامایی و زایمان و همچنین عوارض نوزادی و جنبه‌ی در دو گروه مقایسه گردید.

مقایسه بروز عوارض در دو گروه با استفاده از آزمونهای آماری کای دو و Fisher انجام گرفت. از آنجاکه نیاز و شغل و سواد مادر و همچنین فاصله حاملگی قبلي در دو گروه خانمهای با و بدون سابقه نازایی اختلاف معنی‌داری را نشان می‌داد و با توجه به تاثیر این عوامل بر بروز عوارض مامایی و زایمان با استفاده از روش آماری کوکران (cochran) تاثیر این عوامل از نتیجه تحقیق حذف شد.

جامعه پژوهش: از دو گروه تشکیل شده بود ۲۱۲ خانم باردار دارای سابقه نازایی و ۲۱۲ خانم باردار بدون سابقه نازایی که به منظور یا در نتیجه زایمان در چهار بیمارستان آموزشی تهران بسترهای شده بودند. مشخصات بیماران به شرح زیر بود: ۱- خانمهای باردار دارای حاملگی منفرد ۲- سن حاملگی بالای ۲۰ هفته ۳- داشتن حداقل ۱۸ سال سن ۴- فاصله حداقل ۲ سال از سن متارک (در دوره نازایی) ۵- بستری بودن در بیمارستان به منظور یا در نتیجه زایمان.

نتایج

۶۵ درصد از خانمهای باسابقه نازایی دارای نازایی اولیه بودند و ۳۵ درصد آنان نازایی ثانویه داشتند، ۵۲ درصد از خانمهای دارای سابقه نازایی بدبیان درمان‌های نازایی باردار شده بودند و بارداری در

۱- سابقه عدم بارداری پس از حداقل یکسال نزدیکی بدون استفاده از روش‌های پیشگیری از بارداری و عدم شیردهی (در سنین بارداری)

مقدمه

۱۰-۵ درصد زوجها در جوامع مختلف دارای مشکل نازایی می‌باشند. ۴۰ تا ۴۵ درصد از این افراد در نتیجه درمانهای انجام شده باردار می‌شوند و این سوال مطرح است که آیا این دسته از بارداریها در زمرة حاملگی‌های پرخطر قرار می‌گیرند یا خیر. با توجه به اینکه ۷/۸ درصد از خانمهای باردار دارای سابقه نازایی می‌باشند و این تعداد قابل توجهی از زنان باردار را شامل می‌شود، پرسنی نتیجه بارداری در خانمهای باردار با سابقه نازایی و مقایسه آن با خانمهای باردار بدون این سابقه می‌تواند در تعیین پیش‌آگهی اینگونه بارداریها کمک کننده باشد و در نتیجه می‌توان با انجام تدبیر لازم از بروز عوارض احتمالی، پیشگیری به عمل آورد. تحقیقات زیادی در این زمینه انجام گرفته است. بسیاری از مقالات عوارضی مانند سقط، حاملگی خارج رحمی، مول هیداتیفرم و چند قلوبی را در خانمهای با سابقه نازایی بیشتر از گروه شاهد گزارش کرده‌اند. برخی از مقالات بروز عوارض را به نوع درمان و برخی دیگر صرفاً به سابقه نازایی نسبت داده‌اند. در مورد بروز سایر عوارض شامل پرمکلامپسی، زایمان زودرس، LBW، SGA و نمایش غیرطبیعی جنین اختلاف نظر وجود دارد. برخی مقالات بروز بیشتر آن را به سابقه نازایی نسبت می‌دهند و برخی دیگر بروز بیشتر اینگونه عوارض را به بالاتر بودن سن و اول‌زا بودن در گروه با سابقه نازایی و یا حاملگی چندقلو مربوط می‌دانند. به عنوان مثال: برخی از محققان افزایش میزان سقط را به نوع درمان نازایی (تحریک تخمک‌گذاری) نسبت داده‌اند. افزایش میزان حاملگی چندقلو نیز در برخی گزارشها به تحریک تخمک‌گذاری و IVF نسبت داده شده است. در تحقیق حاضر نهایت تلاش به عمل آمده است تا تاثیر عوامل مخدوش‌گر تا آنچه که نوع پژوهش اجازه می‌داد حذف گردد (با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی، matching، در نظر گرفتن و تطبیق adjustment) عوامل مخدوش‌گر از نتایج با استفاده از آزمونهای آماری مناسب، به آن امید که نتایج بدست آمده از صحت و دقت بیشتری برخوردار باشد.

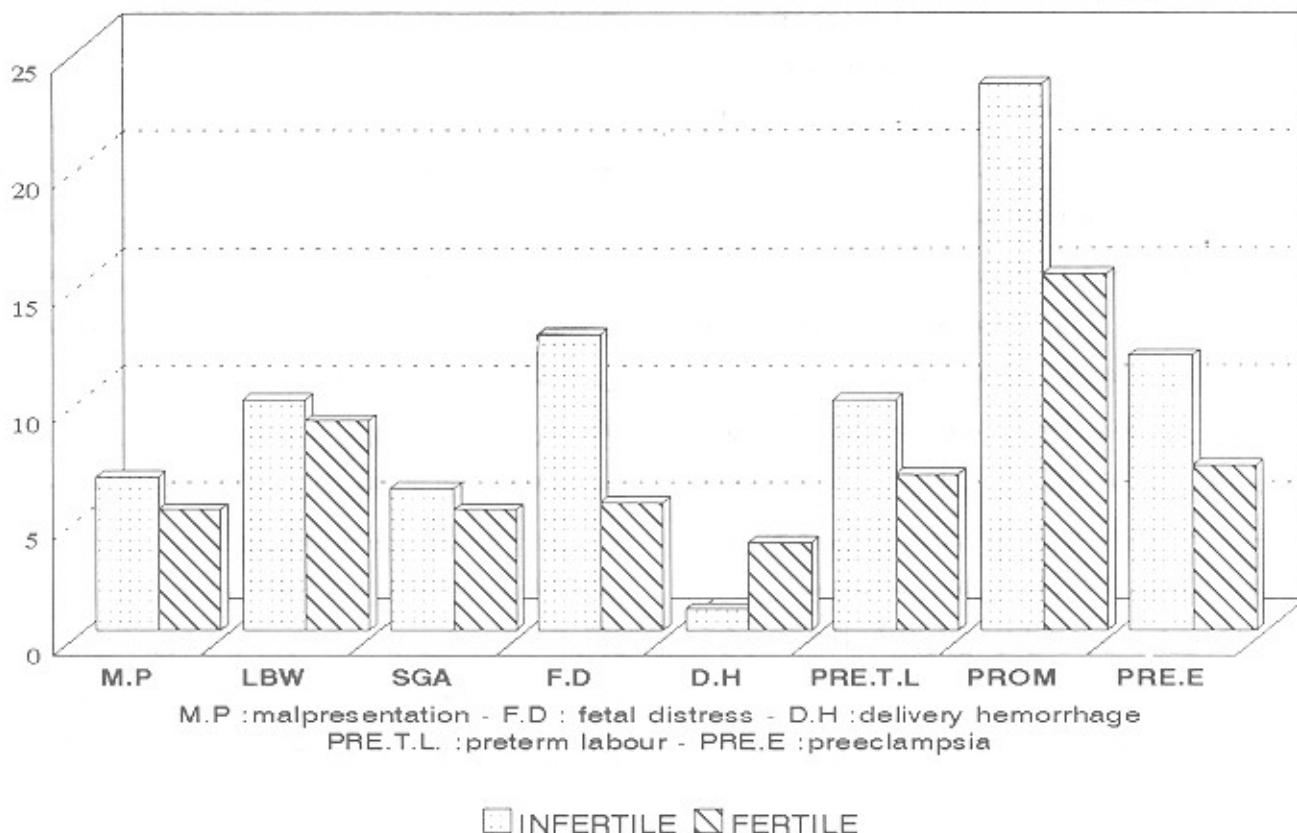
مواد و روش کار

این مطالعه به صورت تحلیلی و با گروه شاهد انجام شد. نمونه‌گیری در چهار بیمارستان آموزشی به طور همزمان و طی نیمه دوم سال ۷۲ انجام شد، از هر بیمارستان ۵۳ خانم باردار دارای سابقه نازایی و ۵۳ خانم باردار بدون سابقه نازایی به طور تصادفی تعیین گردیدند. یافتن خانمهای باسابقه نازایی از طریق پرسش مستقیم از بیماران بدون اشاره به عنوان نازایی بود و اگر بیمار مشمول تعریف

تحمیک‌گذاری (۱/۳۳٪) و پس از آن عفونت دستگاه تناسلی (۰/۲۲٪) بود و در ۱۰ درصد موارد هردوی این عوامل مطرح گردید، عامل مرد (male factor) و موارد توضیح داده نشده از سایر موارد ذکر شده بودند که به ترتیب در ۱۰/۶ درصد و ۱۲/۵ درصد از موارد مشاهده گردیدند.

درصد از آنان بدن هیچ اقدام درمانی رخ داده بود و ۸ درصد از بیماران قبلاً تحت درمان قرار گرفته بودند ولی پس از شکست درمان و رها کردن آن بطور خوب بخوبدار شده بودند. طول نازایی در ۵۶/۹ درصد از بیماران سه سال یا کمتر بود و ۳۳/۷ درصد از آنان بین ۴ تا ۷ سال سابقه نازایی داشتند و ۹/۴ درصد ایشان دارای سابقه نازایی ۸ سال و بیشتر بودند. شایعترین علت نازایی عدم

نمودار ۱- توزیع فراوانی نسبی واحدهای مورد پژوهش در دو گروه خانمهای دارای سابقه نازایی و بدون سابقه نازایی بر حسب بروز عوارض ماماگی و زایمان

آماری اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.05$) اما با حذف تاثیر عوامل مداخله‌گر با استفاده از آزمون کوکران دیگر اختلاف معنی‌داری بین دو گروه مشهود نبود؛ میزان عمل سزارین در گروه مورد ۵۳/۸ درصد و در گروه شاهد ۱۰/۳ درصد بود که اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P < 0.05$) (نمودار شماره ۲).

از نظر میزان بروز عوارض (نمودار شماره ۱) عارضه نمایش غیرطبیعی جنین در خانمهای با سابقه نازایی در ۶/۶ درصد و در خانمهای بدون سابقه نازایی ۵/۵ درصد موارد مشاهده شد، تولد نوزاد کم وزن^(۱) LBW در خانمهای با سابقه نازایی ۹/۹ درصد و در گروه شاهد ۹ درصد بود. زایمان زودرس^(۲) در ۹/۹ درصد از خانمهای با سابقه نازایی و ۶/۷ درصد از گروه شاهد مشاهده شد. ۶/۱ درصد از نوزادان متولد شده در گروه خانمهای با سابقه نازایی^(۳) بودند، در مقابل ۲/۵ درصد در گروه شاهد؛ بروز پره‌اکلامپسی SGA در گروه با سابقه نازایی ۱۱/۸ درصد و در گروه شاهد ۱/۷ درصد مشاهده شد که در هیچیک از موارد فوق آزمون آماری اختلاف معنی‌داری بین دو گروه نشان نداد. بروز^(۴) PROM در گروه با سابقه نازایی ۲۳/۴ درصد و در گروه شاهد ۱۵/۳ درصد بود که آزمون

1- Low birth weight

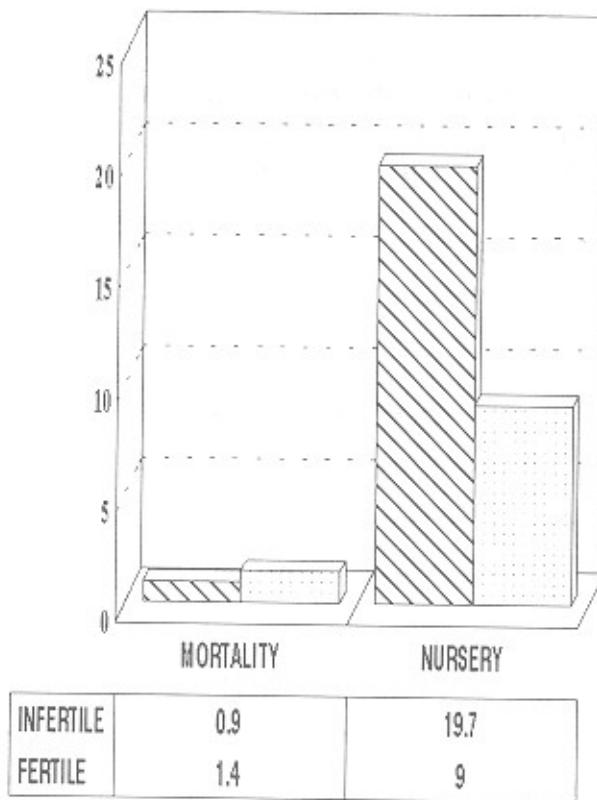
2- Preterm labour

3- Small for gestational age

4- Premature rupture of membranes

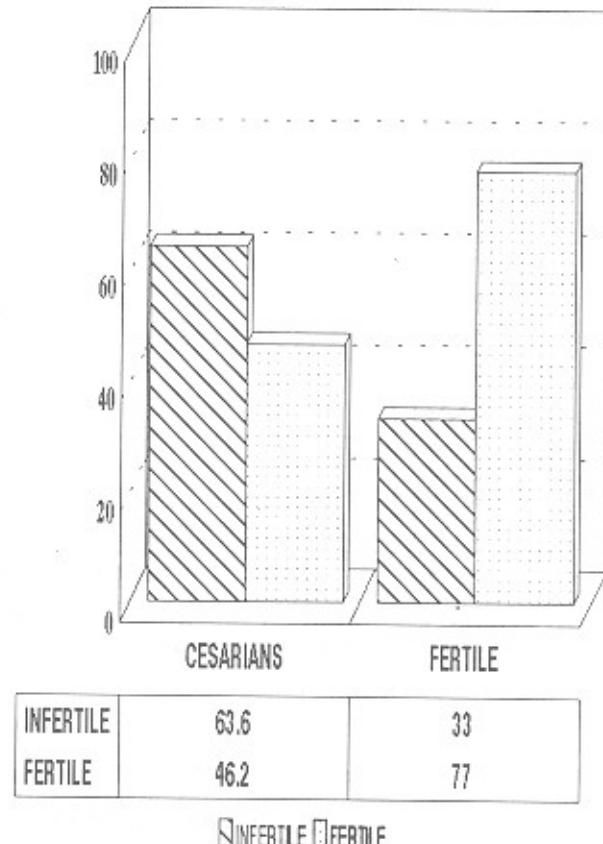
فراوانی نسبی سزارین به علت اورژانس‌های ماما بیش از ۳۳٪ درصد در گروه مورد و ۲۸٪ درصد در گروه شاهد بود (نمودار شماره ۲). بروز خونریزی نیمه اول بارداری به طور معنی‌داری در خانمهای باسابقه نازایی بیشتر بود (۱۰٪ درصد در مقابل ۲٪ درصد). همچنین ساقبۀ سقط در خانمهای باسابقه نازایی بیشتر مشاهده شد (۱۲٪ درصد در مقابل ۵٪ درصد). دو گروه از نظر پرسنل ناتال مورتالیتی اختلافی نداشتند (۰٪ درصد در گروه مورد و ۱٪ درصد در گروه شاهد).

نمودار ۲- توزیع فراوانی نسبی واحدهای مورد پژوهش در دو گروه خانمهای دارای سابقه نازایی و بدون سابقه نازایی بر حسب outcome نوزادی

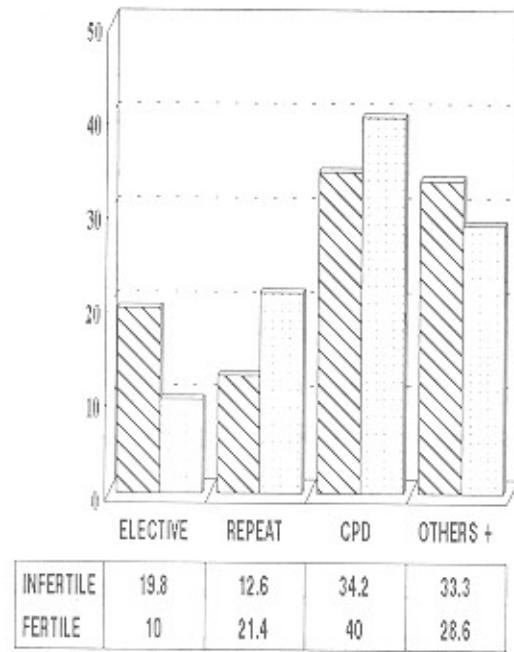
- میزان بستری شدن نوزاد در nursery در خانمهای باسابقه نازایی ۱۹٪ درصد و در گروه شاهد ۹ درصد بود که اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.005$) (نمودار شماره ۳). در بررسی علل بستری شدن نوزادان در nursery بین دو گروه اختلاف معنی‌داری وجود نداشت اگرچه بروز RDS و بیماری‌های متابولیک و عقونت‌ها در نوزادان گروه مورد بیشتر بود (نمودار شماره ۵).

نمودار ۲- توزیع فراوانی نسبی واحدهای مورد پژوهش در دو گروه خانمهای دارای سابقه نازایی و بدون سابقه نازایی بر حسب نوع زایمان

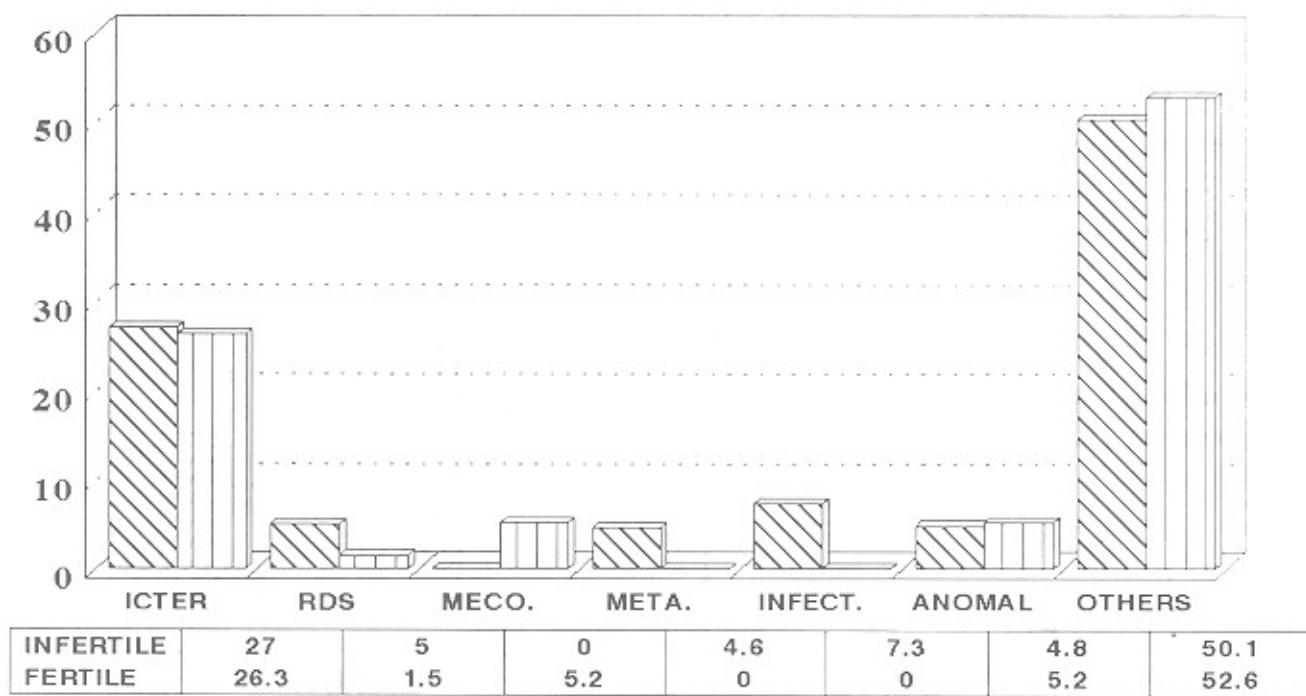

بیشترین علت سزارین را در هر دو گروه عدم پیشرفت یا ^(۱) تشکیل می‌داد (۳۴٪ درصد در خانمهای باسابقه نازایی و ۴۰٪ درصد در گروه شاهد). سزارین elective در ۱۹٪ درصد علت سزارین در گروه مورد و ۱۰٪ درصد در گروه شاهد گزارش شده بود.

نمودار ۳- توزیع فراوانی نسبی واحدهای مورد پژوهش در دو گروه خانمهای دارای سابقه نازایی و بدون سابقه نازایی بر حسب اندیکاسیون سزارین

نمودار ۵- توزیع فراوانی نسبی واحدهای مورد پژوهش در دو گروه خانمهای دارای سابقه نازابی و بدون سابقه نازابی بر حسب علت پستری شدن نوزاد

▨ INFERTILE □ FERTILE

MECO.:meconium stain - META.:metabolic disease - INFECT.:infection

OTHERS:lbw,over weight,preterm,low apgar

نداده‌اند. Varma و همکاران حاملگی‌هایی را که حداقل پس از ۳ سال نازابی رخ داده بود مطالعه کردند، این تحقیق بر روی ۵۰۰ نفر که در یک کلینیک نازابی درمان شده بودند (از سال ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۵) انجام شد و آنها را با ۷۸۹۳ زن دیگر که در همان بیمارستان در طول همان سال زایمان کرده بودند مقایسه کردند. آنها هیچ تفاوت مهمی از لحاظ میزان مرگ و میر پری‌ناتال و ناهنجاریهای جنین در دو گروه پیدا نکردند اما درصد بیشتری از حاملگی خارج رحمی، حاملگی چندفلو، زایمان تحریک شده و زایمان با دستگاه سزارین الکتیو مشاهده نمودند، همچنین میزان تولد نوزاد کم وزن و نوزادان با آپکار پایین در گروه دارای سابقه نازابی بیشتر بود. در سال ۱۹۹۱ در سوئد تحقیق وسیعی صورت گرفت آنان گزارش کردند که زنانی که دارای مشکلات نازابی بوند یک افزایش از نظر سنتی و کاهش از نظر پاریتی نسبت به زنان بدون سابقه نازابی نشان می‌دادند، و همچنین یک افزایش از نظر سقط خودبخودی (که توسط سایرین تیز گزارش شده است) و تولد نوزاد مرد و همچنین درصد بالای حاملگی خارج از رحم در زنان دارای سابقه نازابی مشاهده شد، افزایش تعداد حاملگی چندفلو، کاهش وزن نوزادان در حاملگی‌های منفرد و درجه‌اتی از اختلال رشد از یافته‌های این تحقیق بود. در ضمن افزایش در میزان مرگ و میزان پری‌ناتال و

بحث و نتیجه‌گیری

در زمینه یافته‌های توصیفی، بیشتر بودن خانمهای دارای سابقه نازابی اولیه در مقابل خانمهای دارای سابقه نازابی ثانویه (۶۵ درصد در مقابل ۳۵ درصد) مطلبی است که در سایر مطالعات نیز گزارش شده است.

۵۶/۹ درصد از خانمهای در گروه مورد سبقه نازابی سده ساله یا کمتر داشتند که اکثریت را تشکیل می‌دادند و این یافته تیز در تحقیقات گذشته اظهار شده بود. عفونت دستگاه تناسلی با فراوانی نسبی ۲۲/۲ درصد به عنوان دومین علت اصلی نازابی ذکر شده توسط بیماران و آنتی‌بیوتیک تراپی به عنوان دومین درمان اصلی نازابی در گروه مورد مطالعه یافته‌های قابل توجهی هستند که انجام تحقیقات بیشتر در زمینه علل نازابی و درمان آن را در کشورمان ایجاد می‌کنند.

در زمینه نتیجه بارداری اغلب تصور می‌شده است که بارداری پس از یک دوره نازابی سبب افزایش خطر می‌شود و این سوال ارتباط تنگاتنگی با احتمال تأثیر داروهای تحریک کننده تخمک‌گذاری بر جنین داشته که در مطالعات متعددی گزارش گردیده است. بیشتر مطالعات وسیع هیچ ارتباطی بین ناهنجاریهای مادرزادی و مصرف داروهای تحریک کننده تخمک‌گذاری نشان

در کل بسیاری از عوارض در نظر گرفته شده شامل تماشی غیرطبیعی جنین، تولد نوزاد کم وزن، تولد نوزاد SGA، Preterm labour و پره‌اکلام‌پرسی در گروه مورد دارای فراوانی بیشتری بود و لی در هیچیک از موارد، آزمون آماری اختلاف معنی‌داری بین دو گروه نشان نداد. تنها در مورد بروز PROM ($P < 0.05$) اختلاف معنی‌داری وجود داشت (نمودار شماره ۱) که با حذف تأثیر عوامل مخدوش گر با استفاده از آزمون کوکران دیگر اختلاف بین دو گروه معنی‌دار نبود و با توجه به این امر نمی‌توان بروز پارگی زودرس که به آب را به سایقه نازابی نسبت داد، در تحقیق انجام شده توسط T.Cli و همکارانش در سال ۱۹۹۰ تیز نتایج مشابهی بدست آمد، با این تفاوت که در تحقیق حاضر مقایسه دیگری نیز بین دو گروه از نظر بروز یا عدم بروز عارضه در حین زایمان انجام گرفت که زایمان در خانمهای دارای سایقه نازابی در ۶۶ درصد موارد با عارضه همراه بود در حالیکه فراوانی بروز عوارض در گروه شاهد ۲۷ درصد مشاهده شد و آزمون آماری اختلاف معنی‌داری را بین دو گروه نشان داد ($P < 0.05$). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که حاملگی به دنبال نازابی در کل نسبت به سایر حاملگی‌ها بر عارضه‌تر می‌باشد و این باره‌ایها در دسته حاملگی‌های *high risk* قرار خواهند گرفت.

تعريف واژه‌ها و مفاهیم

نتیجه (outcome) حاملگی: شامل عوارض ماماگیری و زایمان؛ عوارض جنینی و نوزادی و مشخصات نوزاد مانند جنس، وزن، قد و آپکار و همچنین تحوّه زایمان می‌باشد.

سایقه نازابی

عدم باروری در سنین باروری ۱۶ تا ۴۵ سال، حداقل به مدت یک‌سال نزدیکی بدون استفاده از وسایل پیشگیری از باره‌داری یا شیردهی درست قبل از حاملگی قبلی می‌باشد.

در این پژوهش داشتن حداقل ۱۸ سال سن و فاصله بیش از ۲ سال از سن متارک و داشتن سایقه حداقل یک سال نزدیکی بدون باروری علی‌رغم عدم پیشگیری از باره‌داری یا شیردهی بالا فاصله قبل از حاملگی فعلی سایقه نازابی محسوب می‌شد.

نازابی اولیه: اصطلاحی است که در مورد کسانی که اصلاً حامله نشده‌اند بکار می‌رود.

نازابی ثانویه: در مورد بیماری به کار می‌رود که قبل از حاملگی داشته است.

درمان نشده: در این پژوهش به خانمهای پاسایقه نازابی که

ناهنجاریهای ثبت شده مشاهده گردید. در سال ۱۹۹۰ و T.Cli همکاران در انگلیس تحقیق دیگری انجام دادند. این تحقیق به صورت آینده‌نگر و cohort انجام گرفت. آنان ۱۱۴ زن با سابقه نازابی را که به ۱۶ هفته حاملگی رسیده بودند و جنین زنده و منفرد داشتند با ۱۱۴ زن بدون سابقه نازابی که به عنوان شاهد در نظر گرفته شده بودند و از نظر سنی و پاریتی با گروه مورد مطالعه قرار دادند. نتایج اصلی بدست آمده آن بود که فراوانی مشکلات دوره زایمان افزایش نیافرته و تغییری نکرده بود ولی افزایش خطر نسبی انجام عمل سزارین اورژانسی نسبت به گروه کنترل وجود داشت. همانطور که ذکر شد در تحقیقاتی که توسط Uarma و همکارانش (۱۹۸۷) و Newton و سایرین و Chamgerian و Maresh انجام شده است دو متغیر سن و پاریتی که می‌توانند در بروز عوارض تاثیرگذار باشند در نظر گرفته نشدند اما در تحقیق انجام شده توسط T.Cli و همکاران بیماران در دو گروه از نظر سن و پاریتی همسان در نظر گرفته شدند و موارد چندقولی که به بروز عوارض تاثیرگیری می‌گذاشت از نمونه گیری حذف گردید. در تحقیق حاضر علاوه بر همسان کردن دو گروه از نظر سنی و پاریتی و حذف موارد چندقولی تاثیر سایر عوامل مخدوش گر از جمله عوامل دموگرافیک، یافته‌های مربوط به ابتلاء به بیماریهای سیستمیک در طول باره‌داری، در معرض اشعه، دارو و سبکار قرار گرفتن و برخی مشخصات آنتروپومتریک مادر شامل وزن مادر و میزان وزن‌گیری در طی حاملگی و همچنین فاصله حاملگی قبلی در نظر گرفته شد. نزد سواد و شغل مادر و همچنین فاصله حاملگی، قبلی در دو گروه اختلاف معنی‌داری داشت که با استفاده از آزمون کوکران تأثیر این عوامل حذف گردید و به این ترتیب با حذف تأثیر عوامل مخدوش گر کوشش شد تا نتایج به دست آمده از صحبت و دقت بیشتری برخوردار باشند.

در نتیجه آزمون‌های انجام شده بروز خونریزی نیمه اول باره‌داری به طور معنی‌داری در خانمهای با سایقه نازابی بیشتر بود ($P < 0.05$) که با حذف تأثیر عوامل مخدوش گر باز اختلاف معنی‌داری بین دو گروه وجود داشت، بنابراین بروز بیشتر این عارضه را می‌توان به داشتن سایقه نازابی مربوط دانست. انجام عمل سزارین در گروه مورد فراوانی بیشتری داشت که از نظر آماری معنی‌دار بود ($P < 0.05$). میزان سزارین‌کتیو و سزارین به علت اورژانسی‌های ماماگیری در گروهی که دارای سایقه نازابی بودند نسبت به گروه شاهد بیشتر بود ولی اختلاف معنی‌داری از نظر آماری وجود نداشت (نمودار شماره ۳).

- نوزاد کم وزن به هنگام تولد LBW: اگر وزن نوزاد تازه متولد شده کمتر از ۲۵۰۰ گرم باشد.
- نوزاد کوچک برای سن حاملگی: نوزادانی هستند که وزن زیر صد ک دهم منحی نرمال نسبت به سن حاملگی دارند در این پژوهش نوزادان ترم، که وزنی کمتر از ۲۵۰۰ داشته باشند به عنوان SGA در (Premature rupture ofmembrain) نظر گرفته شده‌اند. PROM (an) به موقعي اشاره دارد که کبیه آب قبل از شروع پدیده زایمان پاره شود و دلالت به سن حاملگی ندارد.

حاملگی ایشان بدون دخالت هیچ نوع عمل درمانی انجام گرفته باشد گروه درمان نشده اطلاق گردیده است، این افراد ممکن است اصلاً تحت مراقبت پزشکی قرار نگرفته باشند یا قبلًا تحت درمان بوده و با شکست درمان نازایی، درمان را رها کرده باشند.

- پره اکلامپسی: بروز فشار خون ۱۴۰/۹۰ یا بالاتر همراه با بروتئین اوری یا ادم زنالبزه در بالای ۲۰ هفته حاملگی و تا ۲۴ ساعت بعد از زایمان:

- زایمان زودرس: زایمان در سن حاملگی ۳۷ هفته یا کمتر (سن حاملگی براساس (LMP)

منابع

- 1- Keweth J Ryan, Rossberkowitz.Tobert L, Barbuerl; Kistner'sGynecology, principles and practice;fifth edition 1990.
- 2- HAWARD. W, JONES III. Anne colstonweslz , Ionnies, Burnelt; NOVAK'S Textbook of Gynecology. Eleventh Edition, 1988.
- 3- Leon Speroff, Robert H. Glass, Nattog Kase;Clinical Gynecology Endocrinology andInfertility, Forth edition, 1989.
- 4- Spielberger,M.D.Benl kallen M.D.Ph.D.;Delivery outcomeafter infertility-a registystudy. fertility andstrility. Vol.55, No.4, April1991, page 726-732.
- 5- Field B.Kerrc; Ovulation stimulation and defects of nerval tube closure. Lancet 2; 1511, 1977.
- 6- Varma TR.Patel RH: Outcome of pregnancyfollowing investigation and treatment of ifertility. int. J.Gynaecol. Obstet. 25: 113,1931.
- 7- Milles JL, Simpson JL, Rhoads GG and Others; Risk of naural tube defects om re;atopm tp,aterma; fertio;otu amd fertoyotu drig ise; amct2:103, 1990.
- 8- Varma TR, Patel RH, Bhathenia RK: Outcome of pregnancy after infertility. Actaobstergynecol scand G7:115, 1988.
- 9- Teli. Macleod and others. The obstetric andneonatal outcome of

- pregnancy in women with a previous history of infertility a prospectivestudy; british journal of obstetrics andgynecology. November, 1991, Vol. 98, pp.1087-1092.
- 10- L.K. Dholiwal, K.R.Khera, GIHall;Evaluation and two years follow up of infertil couples pregnancy rate and outcomeintj. fertil, 36(4). 1991, p.22-226.
- 11- Aby Lewin & coworkers, Second trimesters heterotopic pregnancy after invitro fertilization and embryo transfer. int. j. fertil. 36(4). 1991, p.227-230.
- 12- Mackenna al & Others; Fertilization rate in couples with unexplained infertility: Hum Repord: 1992, Feb; 7(2): 223-6.
- 13- Vazquez leuin-M and others; The effect of female antisperm antibodys on in vitro fertilization-early embryonic development and pregnancy outcome, fertil-steril, 1991, Jul, 56(1): 84-8,
- 14- Levy T and others; The prognostic value and significance of preclinical abortions in invitro fertilization-embryotransfer program. fertil-steril, 1991, Jul; 56(1): 71-4.
- 15- Ben-Rafael-Z and et al.; incidence of abortion in pregnancies after invitro fertilization and embryo transfer; obster-gynecol, 1988, Mar; 71(3), 297-300.